

РЕШЕНИЕ

№ 1428

гр. София, 28.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 25.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **13033** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.38, ал.6 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Образувано е по жалба на М. Г. от [населено място], срещу РЕШЕНИЕ №ППН-01-155/17.10.2019г. на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД). С оспорвания административен акт, на основание чл.38, ал.2 ЗЗЛД, е оставена без уважение, като неоснователна, жалба с рег. №ППН-01-155/08.02.2019 г., поради липса на доказателства за нарушаване на правата на жалбоподателката, чрез неправилно обработване на личните ѝ данни във читателски форум на интернет сайт „П. свят“.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразен административен акт, постановен от КЗЛД. В жалбата до АССГ се излага оплакване, че КЗЛД неправилно е образувала административно производство по жалба на оспорващата и е конституирала като ответник [фирма]. В жалбата се твърди, че незаконосъобразно обработване на личните данни на оспорващата е извършвано от служители на АдмСъд С. град и АдмСъд С. област, от действията на които са „изтекли“ личните ѝ данни и последните са публикувани в сайт „П. свят“. Моли съда да върне преписката на КЗЛД със задължение да се произнесе по всички изнесени в жалбата ѝ факти и да установи, че са били допуснати редица нарушения при обработване на личните ѝ данни. Претендира 1900 лева разноски за адвокатска къща.

Ответникът – КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ, оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител поддържа, че Решение №ППН-01-155/17.10.2019г.

е законосъобразен административен акт и не са налице сочените основания за отмяна. Релевира доводи, че спрямо заинтересованата страна [фирма] е неприложимо производството за защита на личните данни, установено в Закона за защита на личните данни и в Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Регламент (ЕС) 2016/679). Не претендира за разноски.

Заинтересованите страни – [фирма], чрез процесуален представител, изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира разноски.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 АПК, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл.38, ал.7 ЗЗЛД. Подадена е в преклузивния срок за оспорване от активно легитимирано лице – адресат на акта.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид наведените от жалбоподателката доводи за недействителност и извърши проверка на оспорвания акт, на всички основания за законосъобразност, съдът приема следното:

Решение №ППН-01-155/17.10.2019г.е постановено от компетентен орган, в кръга на правомощията му, съгласно чл.38, ал.3 ЗЗЛД. Видно от приетия и неоспорен по делото Протокол №36/11.09.2019г. в препис – извлечение, КЗЛД е приела, че жалбата на г-жа Г. е допустима за разглеждане.

Жалбата, по повод на която е образувано административното производство не отговаря на изискванията за редовно образувано административно производство. От изложеното в жалбата, по скоро се извлича извод, че жалбоподателят подава сигнал до различни органи, за извършване проверка, във „форум“ по повод публикация в интернет сайт „П. свят“. Адресати на жалбата са административни ръководители на органи на съдебната власт, наред с КЗЛД. Жалбата е формулирана като запитване до адресатите, които да извършат проверка по жалбата и да предприемат мерки по отношение на зададени в жалбата въпроси. Едва със следваща молба уточнение от 15.02.2019 г., оспорващата сочи две дела, по които са изнесени личните й данни, едното по описа на АССГ, с анонимизирани лични данни на страните в производството и друго по описа на ВАС. След като е приела жалбата за допустима, без да установи какво точно е било искането на оспорващата, при какви фактически обстоятелства са изнесени/изтекли нейни лични данни – какви по точно – имена, или идентификатор, т.е. установима нередовност на жалбата, КЗЛД е провела дължимите по закон процедури. Страните са уведомени надлежно; постъпило е становище от административна на интернет сайт [фирма], проведено е заседание на КЗЛД – протокол № 39/02.10.2019 г. и е постановено решението, предмет на оспорване.

Комисията, в качеството си на колегиален орган, е постановила процесното Решение при наличие на необходимия кворум и мнозинство, съгласно чл.8, ал.6 и ал.7 от действащия към датата на издаване на административния акт Правилник за дейността на КЗЛД и нейната администрация (отм. ДВ, бр.60/30.07.2019г.).

Актът е в предписаната от закона форма и при издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроцесуалните правила, които да

мотивират неговата отмяна. Съдът споделя разбирането, че нарушението на административнопроизводствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган.

Процесното решение е в съответствие с материалноправните норми и с целта на закона.

Определение на понятието „лични данни“ е дадено в разпоредбата на чл.4, т.1 от Регламент (ЕС) 2016/679 според която норма това е всяка информация свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано е лице, което може да бъде идентифицирано пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице. Обработване на лични данни по смисъла на Регламента (чл.4, т.2) означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин по който данните стават достъпни, подреждане или комбинирание, ограничаване, изтриване или унищожаване.

Според изричната норма на чл.2, т.2, б. „в“ от Регламент (ЕС) 2016/679 обработването на лични данни от физическо лице в хода на чисто лични или домашни занимания не попада в материалния обхват на Регламента, респективно на ЗЗЛД. В този смисъл са и насоките, дадени в т.18 от встъпителната част на Регламента: Настоящият Регламент не се прилага за обработването на лични данни от физическо лице в рамките на изцяло лична дейност или дейност в рамките на домакинството, която следователно няма връзка с професионална или търговска дейност. Личните дейности или дейностите в рамките на домакинството биха могли да включват воденето на кореспонденция и поддържането на адресни указатели или участието в социални мрежи и онлайн дейности, предприети в контекста на тези дейности. Настоящият регламент обаче се прилага за администратори или обработващи лични данни, които осигуряват средствата за обработване на лични данни при такива лични дейности или дейности в рамките на домакинството.

От анализа на цитираните норми и по аргумент от чл.58 от Регламент (ЕС) 2016/679, който определя правомощията на надзорния орган (каквото безспорно е КЗЛД), следва извод, че Регламентът, респективно ЗЗЛД са приложими само по отношение на администраторите и на обработващите лични данни. Легални определения за „администратор на лични данни“ и за „обработващ лични данни“ са дадени в чл.4, т.7 и т.8 от Регламента. Според цитираните норми „администратор на лични данни“ е физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която сама или съвместно с други определя целите и средствата за обработване на личните данни, а „обработващ лични данни“ е физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която обработва лични данни от името на администратора.

В настоящия случай Комисията е била сезирана с жалба срещу публикации в

читателски форум на интернет сайт „П. свят“ с администратор на сайта - заинтересованата страна [фирма]. Публикациите в които се споменава име – собствено, в повечето случаи, фамилия или собствено и фамилия са извършвани от участници във форум, във връзка с публикация в сайт „П. свят“. Съдът не намира, че са обработвани лични данни на жалбоподателя от администратора на сайта, в какъвто смисъл са изводите на КЗЛД. Форумните изложения са от и за сметка на участници, в частност неустановими в това производство; в копирано определение на АССГ, сочено като предмет на незаконосъобразно обработване на лични данни, страната, за която съдебния акт има значение е с анонимизирани идентификационни белези.

Независимо, че КЗЛД се произнася по жалба с неотстранени нередовности, крайните изводи се споделят от съда. Никъде в производството пред КЗЛД оспорващата не сочи действия на съдебни служители от АССО и АССГ. Последните са включени в процеса, едва със жалбата, пред АССГ и уточняващата молба към нея.

Безспорно е, че за подобен характер „форуми“ администраторът на сайт не носи отговорност за изложенията на пишештите. Безспорно е, че изричната норма на чл.2, т.2, б. „в“ от Регламент (ЕС) 2016/679 изключва приложението на регламента за незаконосъобразно обработване на лични данни. Безспорно е, че личните данни на жалбоподателя са непълни – две или едно име, за да се приеме, че има пълна идентификация между жалбоподателя и виртуална особа, плод на описване от лица, които или за които не може да се твърди, че са администратори на лични данни.

Противно на изложеното в жалбата, че оспорваното решение било свръхпетитум, съдът не приема, че в производството по съдебен контрол следва да се разглежда жалба, която е свръхпетитум. Съдът указва на жалбоподателя да конкретизира начина, по който са „изтекли“ личните й данни и какви, в тази връзка са действия на съдебни служители от АССО и АССГ. С молба от 18.12.2019 г. оспорващата не уточнява факти, а изразява мнение и поддържа становище, че никога не е подавала жалба срещу „П. свят“. В отговор на това, съдът е длъжен да се съобрази с изводите на КЗЛД и становището на 3. страна, относно приложението на чл. 64, ал. 1 от ЗСВ - Актовете на съдилищата, се публикуват незабавно след постановяването им на интернет страницата на съответния съд при спазване изискванията за защита на личните данни и Закона за защита на класифицираната информация. Публичността на съдебните актове, дава възможност на неограничен брой хора, без особено съдържателен стил на социални развлечения в хода на чисто лични или домашни занимания да споменават имена на хора, които дори не познават. Авторството на публикации в подобни форуми, не може да се свърже с действия на съдебни служители. В случая оповестяването на определение на АССГ, с което в анонимизирани лични данни на жалбоподателя е поставено от неустановен форумист, след постановяването на съдебния акт и заличаване личните данни на страните.

След като обстойно е обсъдил събраните в административното производство писмени доказателства, решаващият орган КЗЛД е обосновал законосъобразен извод, че оплакванията на жалбоподателката се отнасят за лица, които нямат качеството на администратор или на обработващ лични данни по смисъла на определенията, дадени в Регламент (ЕС) 2016/679, поради което и по отношение на това лице са неприложими мерките за защита, предвидени в ЗЗЛД и в Регламента. Законосъобразен е и изводът, че след като [фирма], като администратор на лични данни е нормативно отграничен от поддържани към сайт „П. свят“ читателски форуми, жалбата по която е образувано производството пред КЗЛД правилно е

оставена без уважение.

По отношение претенцията на з. страна за присъждане на разноски, същите са доказани при условията на чл. 143, ал. 3 от АПК - страната, за която административният акт е благоприятен, има право на разноски. Размерът на разноски е безспорно доказан от представените от процесуалния представител удостоверителни платежни документи и списък по чл. 80 от ГПК.

По изложените доводи съдът приема, че Решение №ППН-01-155/17.10.2019г. е законосъобразно и не подлежи на отмяна.

Така мотивиран съдът,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на М. А. Г. от [населено място], срещу РЕШЕНИЕ №ППН-01-155/17.10.2019 г. на Комисията за защита на личните данни.

ОСЪЖДА М. А. Г. да заплати на [фирма] сумата 1000 (хиляда) лева, деловодни разноски

Решението може да се обжалва пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия